

Press och information

Europeiska unionens domstol
PRESSMEDDELANDE nr 75/22
Luxemburg, den 5 maj 2022

Dom i mål C-179/21
Victorinox

En näringsidkare som på webbplatser som Amazon erbjuder en vara som vederbörande inte själv har tillverkat ska informera konsumenten om tillverkarens garanti när denna garanti görs till en central eller avgörande omständighet i näringsidkarens erbjudande

Företaget absoluts -bikes and more- GmbH & Co. KG (nedan kallat Absolut) saluförde, på e-handelsplattformen Amazon, en vara från en schweizisk tillverkare. Försäljningsannonsen på Amazons plattform innehöll ingen information om av Absolut eller tredje man ställda garantier, utan tillhandhöll, under rubriken "Andra tekniska uppgifter", en länk med hjälp av vilken användaren kunde få tillgång till ett informationsblad som tillverkaren hade sammanställt.

Ett konkurrerande företag ansåg att Absolut inte gav tillräckligt med information om tillverkarens garanti och väckte därför, med stöd av den tyska lagstiftningen om illojal konkurrens, talan i syfte att Absolut skulle föreläggas att upphöra med sådana erbjudanden. Målet har nått Bundesgerichtshof (Federala högsta domstolen, Tyskland), som hyser tvivel om huruvida en näringsidkare som befinner sig i Absolut situation, enligt direktivet om konsumenträttigheter¹, är skyldig att informera konsumenten om den garanti som tillverkaren ger. Nämda domstol frågar sig även vilken räckvidd en sådan skyldighet har och under vilka omständigheter den uppkommer.

Domstolen slår i sin dom fast att **en näringsidkare enligt direktivet om konsumenträttigheter är skyldig att ge konsumenten information om tillverkarens garanti före avtalets ingående när konsumenten har ett berättigat intresse av att få denna information** för att fatta beslut om att ingå avtal med näringsidkaren. Domstolen slår även fast att denna information ska omfatta all information som rör villkoren för att tillämpa och framställa anspråk enligt en sådan garanti, så att konsumenten kan fatta ett sådant beslut.

Domstolens bedömning

Vad för det första gäller frågan huruvida näringsidkaren är skyldig att informera konsumenten om att tillverkaren ger en garanti,² klargör domstolen att när föremålet för avtalet avser en vara som har tillverkats av en annan person än näringsidkaren, ska denna skyldighet omfatta all information om denna vara som krävs för att konsumenten ska kunna besluta om han eller hon vill ingå ett avtal med näringsidkaren. Enligt domstolen omfattar denna information varans huvudsakliga egenskaper³ och, i princip, samtliga garantier som är förknippade med denna, däribland den garanti som tillverkaren ger. Domstolen påpekar emellertid att även om tillhandahållandet av information om tillverkarens garanti säkerställer en hög konsumentskyddsnivå, **framstår en**

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 2011, s. 64) (nedan kallat direktivet om konsumenträttigheter).

² Artikel 6.1 m i direktivet om konsumenträttigheter. Enligt denna bestämmelse ska näringsidkaren, innan konsumenten blir bunden av ett distansavtal eller ett avtal utanför fasta affärslokaler eller ett motsvarande erbjudande, klart och tydligt ge konsumenten information om den kundassistans och produktservice som gäller efter försäljningen och de garantier som gäller och villkoren för dessa.

³ Denna skyldighet föreskrivs i artikel 6.1 a i direktivet om konsumenträttigheter.

ovillkorlig skyldighet att lämna sådan information under alla omständigheter **som oproportionerlig**. En sådan ovillkorlig skyldighet skulle nämligen tvinga näringsidkarna att utföra ett betydande insamlings- och uppdateringsarbete av information om en sådan garanti, trots att dessa inte nödvändigtvis har ett direkt avtalsförhållande med tillverkarna och frågan om tillverkarnas garanti i princip inte omfattas av det avtal som de avser att ingå med konsumenten.

Domstolen finner därför att en avvägning mellan en hög skyddsnivå och företagens konkurrenskraft leder till slutsatsen att **en näringsidkare är skyldig att ge konsumenten information om tillverkarens garanti före avtalets ingående när konsumenten har ett berättigat intresse av att få denna information** för att fatta beslut om att ingå avtal med näringsidkaren. Näringsidkarens skyldighet uppkommer således inte av blotta förekomsten av denna garanti, utan på grund av att konsumenten har ett sådant berättigat intresse. Domstolen preciserar i detta avseende att **detta intresse är styrkt när näringsidkaren gör tillverkarens garanti till en central eller avgörande omständighet i sitt erbjudande**, särskilt när det används som försäljningsargument i syfte att öka erbjudandets konkurrens- och attraktionskraft i förhållande till konkurrenternas erbjudanden.

Domstolen tillägger att för att avgöra huruvida tillverkarens garanti utgör en central eller avgörande omständighet i näringsidkarens erbjudande, ska hänsyn tas till erbjudandets innehåll och allmänna utformning med avseende på den aktuella varan, betydelsen, i form av försäljnings- eller reklamargument, av att tillverkarens garanti anges, var i erbjudandet denna anges, den risk för vilseledande eller förväxling som en sådan uppgift skulle kunna leda till för en normalt informerad konsument med avseende på de olika garantirättigheter som vederbörande har eller vem som är garantigivare, huruvida erbjudandet innehåller information om de andra garantier som varan omfattas av och andra omständigheter som skulle kunna skapa ett objektiva behov av konsumentskydd.

Vad för det andra gäller frågan om vilka uppgifter som ska lämnas till konsumenten om "villkoren för" tillverkarens garanti,⁴ finner domstolen att, för att tillgodose konsumentens berättigade intresse av att få information om tillverkarens garanti så att han eller hon kan fatta beslut om att ingå avtal med näringsidkaren, är näringsidkaren skyldig att ge konsumenten all information som rör villkoren för att tillämpa och framställa anspråk enligt en sådan garanti. Utöver garantins varaktighet och geografiska omfattning, som uttryckligen nämns i artikel 6.2 andra strecksatsen i direktivet om försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier,⁵ kan dessa uppgifter inkludera inte bara platsen för reparation i händelse av skada eller eventuella begränsningar av garantin, men även garantigivarens namn och adress.

PÅPEKAND: Begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolarna i medlemsstaterna att, i ett mål som pågår vid dem, vända sig till EU-domstolen med frågor om tolkningen av unionsrätten eller om giltigheten av en unionsrättsakt. Domstolen avgör inte målet vid den nationella domstolen. Det är den nationella domstolen som ska avgöra målet i enlighet med EU-domstolens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

⁴ Detta begrepp återfinns i artikel 6.1 m i direktivet om konsumenträttigheter.

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44 av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier (EGT L 171,1999, s. 12).